

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrean Sarabaș împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, reîncadrarea în funcție, achitarea plăților salariale și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii din 17 martie 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 3r-140/25
NR. PIGD 2-23053586-01-3r-21052025)*

Depunerea recursului peste termenul stabilit la art. 242 din Codul administrativ constituie temei de a-l declara inadmisibil.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Chisilița,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, A. Braga

12 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 aprilie 2023, Andrean Sarabaș a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, reîncadrarea în funcție, achitarea plăților salariale și repararea prejudiciului material și moral.

2. Prin hotărârea din 3 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea. S-a anulat ordinul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 58-p din 17 februarie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale domnului Andrean Sarabaș. Ca efect al admiterii acțiunii, având în vedere caracterul executoriu al hotărârii, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 Cod administrativ coroborate cu art. 256 alin. (2) Cod de procedură civilă și art. 356 Codul muncii, Andrean Sarabaș se consideră repus în funcția anterior deținută sau într-o funcție similară acesteia, cu achitarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 17 februarie 2023 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 3 octombrie 2024. S-a explicat pârâtului Inspectoratul de Stat al Muncii că hotărârea, în baza art. 10 alin. (2), art. 228 alin. (1) și art. 195 Cod administrativ coroborate cu art. 256 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, constituie temei pentru calcularea și achitarea imediată a unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru reclamantului Andrean Sarabaș. În partea reparării prejudiciului material și moral acțiunea s-a declarat inadmisibilă.

3. La 4 octombrie 2024, Inspectoratul de Stat al Muncii a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 3 octombrie 2024.

4. Prin încheierea din 17 martie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a declarat inadmisibil apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii împotriva hotărârii din 3 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

5. La 29 aprilie 2025, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat recurs împotriva încheierii din 17 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și trimiterea cauzei spre rejudecare.

ARGUMENTELE RECURSULUI

6. În motivarea recursului, Inspectoratul de Stat al Muncii a invocat că încheierea este ilegală și nemotivată.

7. În context, a susținut că instanța de apel a reținut în mod eronat că termenul depunerii motivării apelului urmează a fi calculat din momentul remiterii hotărârii prin poșta electronică, fără a analiza dacă comunicarea efectivă a avut loc în condițiile prevăzute de lege, ceea ce a condus la o sancțiune procedurală disproporționată și la limitarea nejustificată a accesului la instanță.

POZIȚIA INTIMATULUI

8. Prin referința depusă la 23 mai 2025, intimatul Andrean Sarabaș a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

1. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

2. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

3. Art. 242 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

4. Art. 243 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: declară recursul inadmisibil;

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

5. Art. 33 din Codul administrativ:

„Comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri, în special mijloacelor electronice de comunicație.”

6. Art. 96 din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

7. Art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

8. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

9. Art. 18 din Legea nr. 284 din 22 iulie 2004 privind serviciile societății informaționale:

„Comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu informația în formă scrisă. În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică, cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată. Comunicarea electronică nu poate fi lipsită de putere juridică sau de putere doveditoare numai din motivul că este întocmită în formă electronică. Responsabilitatea pentru conținutul comunicării electronice o poartă persoana care a întocmit comunicarea electronică, dacă contractul sau legea nu prevede altfel. Modul de acces la informația ce se conține în comunicarea electronică și de protecție a acesteia se stabilește prin lege”.

10. Art. 21 alin.(1) Legea nr. 284-XV din 22 iulie 2004 privind serviciile societății informaționale:

„Comunicarea electronică se consideră comunicare a alcătuitorului, dacă a fost expedită nemijlocit de alcătuitor; de persoana autorizată să acționeze în numele alcătuitorului comunicării electronice, inclusiv de intermediarul în comerțul electronic; prin sistemul informațional al alcătuitorului sau, în numele lui, printr-un sistem ce funcționează în regim automat”.

11. Art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care

confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise”.

12. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate”

MOTIVAREA INSTANȚEI

9. Din actele cauzei rezultă că, prin încheierea din 17 martie 2025, Curtea de Apel Centru a declarat inadmisibil apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 3 octombrie 2024, reținând că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

10. Încheierea menționată a fost notificată Inspectoratului de Stat al Muncii la data de 4 aprilie 2025, prin poșta electronică (f.d.189).

11. Adresa electronică utilizată pentru notificare este cea oficială a Inspectoratului de Stat al Muncii, indicată în cererea de apel și în alte acte procesuale, ceea ce denotă consimțământul expres al părții de a primi corespondența procesuală prin acest canal, în condițiile art. 96 alin. (1) și art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ.

12. În acest context, instanța de recurs menționează că, potrivit jurisprudenței constante, în cazul comunicării electronice, notificarea se consideră realizată în momentul în care documentul devine accesibil destinatarului, iar lipsa unui mesaj de eroare din partea operatorului de poșta electronică constituie prezumția recepționării.

13. Așadar, în absența unor indicii de eroare tehnică sau imposibilitate de comunicare, notificarea realizată la 4 aprilie 2025 este considerată valabilă. Astfel, termenul de 15 zile prevăzut de art. 242 Cod administrativ a început să curgă la data de 5 aprilie 2025 și a expirat la data de 18 aprilie 2025, inclusiv.

14. Cu toate acestea, recursul a fost depus de Inspectoratul de Stat al Muncii abia la data de 29 aprilie 2025, cu 11 zile peste termenul legal.

15. Recurentul nu a depus o cerere de repunere în termen în condițiile art. 65 din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe obiective care să justifice imposibilitatea respectării termenului legal.

16. În aceste condiții, Completul de judecată reține că, înainte de a analiza legalitatea încheierii contestate, este necesară verificarea respectării

termenului procedural, întrucât aceasta este o condiție de admisibilitate a căii de atac.

17. În speță, termenul de 15 zile prevăzut de art. 242 din Codul administrativ nu a fost respectat, iar recursul a fost declarat tardiv.

18. Conduita procesuală a recurenteii denotă o neglijență în exercitarea drepturilor procesuale, contrar obligației generale de bună-credință prevăzute la art. 24 alin. (1) din Codul administrativ.

19. Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (de ex. Van Harn v. Germania, nr. 7557/03, 11 septembrie 2007), părțile sunt obligate să acționeze cu diligență pentru a-și proteja efectiv dreptul de acces la instanță.

20. Având în vedere cele expuse, Completul constată că recursul este inadmisibil, fiind declarat peste termenul legal, iar admiterea acestuia ar contraveni principiului securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

21. Din aceste considerente, în temeiul art. 243 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii și menține încheierea din 17 martie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc